HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

במידי דלא ממאים נמי. למה לי פולטן לסלקינהו לגד מחד: **ויחזור ויאכל שום אחר.** כדי שיסריח יותר. כלומר יוסיף על סרחונו [א] ויעשה ברכה לבטלה: **מי שאכל ושתה ונתן ברך.** [ב] לפניהם קאי מברכת המוציא וברכת היין: **מהו שיחזור וכו'.** כיון דלמ"ד נזכר בהמ"ע יכול לברך אפי' גמר סעודתו נמי יכול לברך: **על הטבילה.** אלמא מע"ג דטבל הוי ברכה: **הכא מעיקרא לא חזי.** לדוד טבילות משום קרי הם ובעלי קריין למקוה בברכות שהם דברי תורה כדאמרינן בפרק מי שמתו (לעיל ד' כ:) **ולחזי מעיקרא** לאו דמזי הוא ולכי ממתן הדר מברך אבל האי מעיקרא לחזי ולכין דגמר לחזי והואיל ולחזי לחזי: **אספרגוס.** כוס שהיו שותים בכל בקר לאכילת ריקנא לרפואה: **דבחמרא עסקינן.** דאמרינן לקמן בשמעתין אספרגוס לע"ט יפה ומוקמינן בשל יין. וסימן לע"ט לב עין טמול: **וכ"ש לבני מעים.** קושיא היא כלו' בדאמרת קמני וכ"ש לבני מעים: **והתניא.** לקמן לרמ"ת קשה אספרגוס של יין. וסימן רמ"ת רשם מעים תמתויות: **כי תניא ההיא.** לקמני וכ"ש לבני מעים: **יין מיוחן.** של ג' שנים כדמתני בפרק (ד' נח.) יקן משל חמקתך מיוחן של שלש שנים: **קונס יין שאני טועם.** להקדש יהא עלי יין שאני טועם: **אלא מי.** יין מי שלישו מזוג: **אין מספיקין בו.** אלא שותהו בצנע לחמת: **ואין סומכין לחולו.** לאכול לחריו מיד: **בדחמרא.** סמיכתו בפת: **בדשכרא.** סמיכתו במינו שהם שכר תאנים קומכו בתמרים ושם של תמריס הוא קומכו בתמרים: **נוקס.** בחולי: **בדחמרא.** לא ירוק: **בדשכרא.** שם לא רק מים הנאים בפיו לחריו לוקה: **אפילו נפני המלך.** ירוק ולא יסתכן: **סורילא.** מלאך חמוד לבא לפני הקב"ה: **אל תעול תלוקך שחריס מיד השמש.** אלא תהא בעלמך טלהו ממקום שהוא שם ותלבשנו: **תלבפיס.** שם מבורת שריס: **לימסנגיות.** שם מבורת מלאכי מבלה: **לימתי יבא אדם לידי אחד מן הדברים הללו וילבד.** רבי יסמעאל עלה לרקיע על ידי שם שבשייתת למעשה מרכבה: **גודא.** כותל: **כום של ברכה.** ברכת המזון: **הדחה ושטיפה וכו'.** כולהו מפרש להו ומזיל: **מן הקרקע.** שם ע"ג קרקע הסב. ושם על גבי שלחן מגביהו מן השלחן: **במסגה.** דרך דורון ומתיבות: **לאחני ניסו.** לאחמו: **חי.** שמוחנו במים לאחר שנתנו בכוס חי אבל לברך עליו חי הוא לאחרן במתני' [ה] אין מברכין. אי נמי חי בלע"ז פריש"ק להבימו מן החבית לשמו: **מעטרהו בשלמידים.** תלמידיו סובבין אותו כשהוא מברך: **בנטלי.** כוסות: **ובברכת המזון מוסיף עליה: מעטף.** בטליתו: אין

מעיקרא גברא לא חזי. תימה והלא טמא הוא אסור לברך ובקונטרס פירש דבעלי קריין אסורים בדברי תורה וי"ל דמיירי בטבילת גרים ומפני אותה טבילה הצריכו לכל אחר טבילות לברך לאחר טבילה וכן בנטי שפעמים אדם בא מבית הכסא ואין אדם רואה לברך עד לאחר הנטילה ונהוג העם לברך כל אחר ברכת ידים לאחר נטילה[ט]:

אין לנו אלא ארבעה דברים. ומיהו לא ממעט (כן) לפלינ' כ' יוחנן אהכי"ת לנותנו לימינו כדלמרי' לקמן פ"ר יוחנן לחסונים שאלו מהו שתסייע לימין ממעט אין כוס של ברכה פחות מרביעית ומלא לימין כמשמעו: **שטיפה** מבחוץ והדחה מבפנים. ופי' ר"י דוקא שאין כוס יפה שיש בו שיורי כוסות אבל אם הוא יפה נלאו הכי שפיר דמי דלא בעינן אלא שיהא כוס של ברכה יפה: **זובה לשני עולמות.** פי' הרב רבי יוסף ממרסיליי"ש מדהוה ליה למכתב יס ודלוס רס וכתב ירמה הרי יו"ד ס"ל יתירה וביו"ד ס"ל נגרלו שני עולמות כדאמרינן בהתכלת (מנחות ד' מו:) כי דיה ה' לור עולמים [ו] (אל תקרי לור[ב] אלא לר וכו'): **שמאל** מהו שתסייע לימין. בכוסות גדולות מיירי או ברשם מדם טמא אחל להיות בשבת אחות אחמוכה או בניעותין ולריך להמתין בברכת המזון: אין

במידי דלא ממאים נמי לסלקינהו לצד אחד וליברך תרגמא רב יצחק קסקסאה קמיה דרבי יוסי בר אבין משמיה דרבי יוחנן משום שנאמר [ו] ימלא פי תהלתך בעו מיניה מרב חסדא מי שאכל ושתה ולא ברך מהו שיחזור ויברך אמר להו מי שאכל שום אחר כדי שיהא ריחו נודף יחזור ויאכל שום אחר כדי שיהא ריחו נודף אמר רבינא הלכך אפילו גמר סעודתו יחזור ויברך דתניא [ז] אטבל ועלה אומר בעלייתו ברוך אשר קדשנו במצוותיו וצונו על הטבילה ולא היא התם מעיקרא גברא לא חזי הכא [ח] מעיקרא גברא חזי והואיל ואידחי אידחי: תנו רבנן אספרגוס יפה ללב וטוב לעינים וכ"ש לבני מעים והרגיל בו יפה לכל גופו והמשתכר הימנו קשה לכל גופו מדקתני יפה ללב מכלל דבחמרא עסקינן וקתני וכל שכן לבני מעים והתניא ללע"ט יפה לרמ"ת קשה כי תניא ההיא במיושן [ט] כדתנן [י] קונם יין שאני טועם שהיין קשה לבני מעים אמרו לו והלא מיושן יפה הוא לבני מעים ושתק [יא] אסור בחדש ומותר במיושן שמע מינה: תנו רבנן ששה דברים נאמרו באספרגוס אין שותין אותו אלא בשהוא חי ומלא מקבלו בימין ושותהו בשמאל ואין משיחין אחריו ואין מפסיקין בו ואין מחזירין אותו אלא למי שנתנו לו ורק אחריו ואין סומכין אותו אלא במינו והתניא אין סומכין אותו אלא בפת לא קשיא הא בדחמרא הא בדשכרא תני חדא לע"ט יפה לרמ"ת קשה ותניא אידך לרמ"ת יפה ללע"ט קשה לא קשיא הא בדחמרא הא בדשכרא תני חדא רק אחריו לוקה ותניא אידך לא רק אחריו לוקה לא קשיא הא בדחמרא הא בדשכרא א"ר אשי השתא דאמרת לא רק אחריו לוקה מימיו נזרקין אפילו בפני המלך: א"ר ישמעאל בן אלישע שלשה דברים סח לי סוריאל שר הפנים [יב] אל תטול חלוקך בשחרית מיד השמש ותלבש [יג] ואל תטול ידיך ממי שלא נטל ידיו ואל תחזיר כוס אספרגוס אלא למי שנתנו לך מפני שתכספית ואמרי לה אסתלגנית של מלאכי חבלה מצפין לו לאדם ואומרים אימתי יבא אדם לידי אחד מדברים הללו וילבד אמר ריב"ל שלשה דברים סח לי מלאך המות אל תטול חלוקך שחרית מיד השמש ותלבש ואל תטול ידיך ממי שלא נטל ידיו [יד] ואל תעמוד לפני הנשים בשעה שחוזרות מן המת מפני שאני מרקד ובא לפניהן וחרבי בידי ויש לי רשות לחבל ואי פגע מאי תקנתיה לינשוף מדוכתיה ארבע אמות אי איכא נהרא ליעבריה ואי איכא דרכא אחרינא ליזיל בה ואי איכא גודא ליקו אחורא ואי לא ליהדר אפיה ולימא [ב] ויאמר ה' אל השטן יגער ה' בך וגו' עד דחלפי מיניה: א"ר זירא א"ר אבהו ואמרי לה במתניתא תנא עשרה דברים נאמרו בכוס של ברכה טעון הדחה ושטיפה חי ומלא עיטור ועיטוף נוטלו בשתי ידיו ונותנו בימין ומגביהו מן הקרקע טפח ונותן עיניו בו ויש אומרים אף משגרו במתנה לאנשי ביתו אמר ר' יוחנן אנו אין לנו אלא ארבעה בלבד [ג] הדחה שטיפה [ד] חי ומלא תנא הדחה מבפנים ושטיפה מבחוץ א"ר יוחנן כל המברך על כוס מלא נותנין לו נחלה בלי מצרים שנאמר [ג] ומלא ברכת ה' ים ודרום ירשה ר' יוסי בר חנינא אומר זוכה ונוחל שני עולמים העולם הזה והעולם הבא עיטור רב יהודה מעטרהו בתלמידים רב חסדא מעטר ליה בנטלי [ד] [ה] אמר ר' חנן [ו] ובחי [ז] אמר רב ששת [ח] ובברכת [ט] הארץ עיטוף רב פפא מעטף ויתיב רב אסי פרים סודרא על רישיה [י] נטולו בשתי ידיו א"ר חיננא בר פפא מאי קראה [ד] שאו ידיכם קדש וברכו את ה' ונותנו לימין א"ר חייא בר אבא אמר ר' יוחנן ראשונים שאלו שמאל מהו שתסייע לימין אמר רב אשי הואיל וראשונים איבעיא להו ולא אפשט להו

אנן

פא א מיי' פי"ח מהל' ברכות הל' ז סמג עשין כז טוש"ע יו"ד סי' רכח סעיף ג:
פב ב מיי' פ"ז שם הל' ג טוש"ע או"ח סי' קסו סעיף ח:
פג ג [מיי' פ"ח מהל' ברכות הל' ז טוש"ע יו"ד סי' לב סעיף טו]:
פד ד ה ש"ע יו"ד סימן שעט סעיף ג:
פה ו ז מיי' פ"ז מהל' ברכות הל' טו [ופ"ט מהל' שבת הל' ז] סמג שם טוש"ע או"ח סי' קפג סעי' ג ג ג:
פו ח טוש"ע שם סעיף ד:

תורה אור השלם

1. יְמַלֵּא פִי תְּהִלָּתֶךָ כָּל הַיּוֹם תִּפְאַרְתֶּךָ:
תהלים עא ח
2. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל הַשָּׂטָן יִגְעַר יְיָ בָּךְ הַשָּׂטָן וְיִגְעַר יְיָ בָּךְ הַבּוֹחֵר בִּירוּשָׁלִָם הֲלוֹא זֶה אוּד מֻצָּל מֵאֵשׁ:
זכריה ג ב
3. וּלְנַפְתָּלִי אָמַר נַפְתָּלִי שְׂבַע רָצוֹן וּמָלֵא בִּרְכַּת יְיָ יָם וְדָרוֹם יְרָשָׁה:
דברים לג כג
4. שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת יְיָ: תהלים קלד ב

רבינו חננאל

ואקשינן ובמידי דלא מאיס נמי למה לי פולטן ניסלקינן לצד אחד ולבריך. תרגמה ר' יצחק קסקסאה, פירוש כך שמו. [משום שנאמר ימלא פי תהלתך]. **בירושלמי** דכיצד מברכין רב הונא אמר הרי שנתן לתוך פיו ושכח ולא בירך אם היו מוכיין פולטן ואם היו אוכלין מסלקן לצדדין. ר' יצחק בר מרי אמר קומי ר' אסי בר בון בשם ר' יוחנן ואפי' אוכלין פולטן דכתיב ימלא פי תהלתך, וכשהן בתוך פיו אין כאן מלא תהלה. ואי קשיא לך היכי תני בהו מסלקן, איכא לתרוצי היכא דאיפשר איפשר, כגון דלא מימאיסי ואיפשר למפלטינהו והדר מיכלינהו מפלט להו ומברך, דכתיב ימלא פי תהלתך. היכא דלא איפשר כגון דמימאים ואי פליט להו לא מצי אכלינהו, מסלקינהו לצד אחד ומברך. **בעו מיניה דרב חסדא מי שאכל ושתה ולא ברך מהו שיחזור ויברך. אמר להו מי שאכל שום ורימו נודף מעט ויחזור ויאכל שום אחר**, אתמהא, וכי היכי דלא חזי לאינש למיעבד הכי, הכי נמי דמיחייב לצלויי בשעתיה, אי נמי לברוכי על מה דאכל ושכח ולא בירך, בשעת דמידכר לא חייב לברוכי אתמהי, ואיכא לאוקומי טעמא דתנן הקורא מכאן ואילך וכו' [לא הפסיד כאדם הקורא בתורה]. **אמר רבינא הלכך אפי' גמר סעודתו מברך.** ואמר רבינא מנא אמינא להא וכו' [דתניא טבל ועלה אומר בעלייתו אשר קדשנו במצוותיו וצונו על הטבילה]. ואסיקנא דלית הילכתא הכי, דהתם גבי טבילה אפי' נזכר ברגלו לא חזי לטבול, אבל הכא וכו' [מעיקרא גברא חזי והואיל ואידחי אידחי]. **הא דטבל ועלה אומר בעלייתו ברוך אקב"ו על הטבילה.** היינו דוקא בטבילת גר דאמתי גברא לא חזי, אבל בשאר טבילות מברך עליהן עובר לעשייתן. א"ר ישמעאל בן אלישע **שלשה דברים סח לי סוריא שר הפנים**, דר' ישמעאל בן אלישע כהן גדול היה ומשתמש בכתר שם נורא שמסר לו גבריאל והיה מדבר עם מלאכי השרת. **במתניתא תנא עשרה דברים נאמרו בכוס של ברכה**, טעון הדחה ושטיפה חי ומלא. פי', צריך שיהיה חי בכוס עד על הארץ משום דבשאינו מזוג איכא שבחא דארעא שהיין חזק. וכד מטי לברכת הגפן אין בו מים משום דלא חזי בלא מים וזהו מודיע חכמים וכול'. ואמר ר' יוחנן כל המברך על כוס מלא נותנין לו נחלה בלא מצרים שנאמר מלא ברכת ה' ים ודרום ירשה ולא עוד אלא שזוכה ונוחל העולם הזה והעולם הבא. **עיטור בתלמידים רב חסדא מעטר בנטלי.** פי', היה נותן לירושב לימין המברך ולירושב לשמאלו כוסות, וכשאמר המברך ברכת הארץ מוסיף מאחד מאלו הכוסות בכוס שביד המברך. [ו]עכשיו כל יין ששותין מזוג הוא במים. **עיטוף דמעטף** או פריס סודריה ארישיה. **מקבלו בשתי ידיו ואוחזו בימינו.**

מסורת הש"ס

ג) פסחים ז:, ב) נדרים סו. ע"ש, ג) וכ"מ ממש"כ, ד) [ער' לעיל ב: תוס' ד"ה מזיגים. וע"ע תו' סנהדרין ע. ד"ה מיל, ה) [בהגה"מ ליתא לכל זה גם בהכי"ף נדפס בפנים בין שני מלאי עיגולים וכן מוכח ד"ש שם על הגליון ועיקר הגי' שהיה לפני רב אלפס כך ליתא] מי אמר רב שאם עד כרכא הפלגן וכ"כ ר' יונה וכ"כ סה"י סימן קפג ע"ש וע"ע תוס' שאם עד: ד"ה כדי ותוס' עירובין כט: ותוס' פסחים קח: ותוס' נדה מגלה ז: ד"ה עד וכו' מה שפירש ר"ת על מה דאמרינן בברכת המזון גבי פירש"י לכסכל, ו) [ער' ר"ן ב"ק], ז) [דבור זה ור"ח מהו שיחזור כו'. לכאורה ג"ל קודם ד"ה יחזור ויאכל], ח) [לעיל כ:], ט) [וע"ע תוס' פסחים ז: ד"ה עד], י) [כל זה ליתא לפנינו שם].

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה מי שאכל ושתה ולא נתן אברכה דלפניהם קאי:

גליון הש"ס

גמ' אל תטול חלוקך. מג"א סי' ד סק"ו:

הגהות הגר"א

[א] רש"י ד"ה יחזור כו' (ויעשה ברכה לבטלה) מחה"ר: [ב] שם ד"ה מהו שיחזור כו' בגמ"ש מלאכ ושתה. כ"ל (ערש"ל): [ג] שם ושתק מותר במיושן. כ"ל: [ד] שם מעטר ליה בעלי מי אמר רב שאם עד ברכת המזון. כ"ל (וכ"כ רבינו בח"ס סי' קפ"ג):

מוסף תוספות

א. בתוס' ר"ש כתב, מחבירתן על עצמן בשביל כבוד הברכה (ולא כתב והיו נזהרים בכולם). ב. וכ"ה בתוס' ר"ש (ודלא כהגהת הגרי"ב ובמגיה שם כתב דכ"ה במדרש הגדה).

לעזי רש"י

פריש"ק. טרי, שרק עכשיו נמזג.

מוסף רש"י

אספרגוס. משקה העשוי משמותו שמרים (קדושין נ:). **לינשוף.** יקפוץ (ער' לעיל ג: ד"ה נשף). **בכוס של ברכה.** שמלכיהו חכמים ליפותו (שבת עו:). **חי.** סייע שיתנו יין חי בכוס שמברכין עליו ומלא בו מים, לפקוק שלא יצמצמו בכוס זה ויכנס בכוס אחר (תוס' ב"ב צז: בשם רש"י ברכות).

רב נסים גאון

ללע"ט יפה לרמ"ת קשה. רע. סימן הוא.
ובהלכות גדולות מפרש ללב לעין לטהול יפה לראש למעים להתחתוניות רע: עשרה דברים נאמרו בכוס של ברכה כו'. בפרקין בגמ' דבני מערבא אמרי אמר ר' אחא ג' דברים נאמרו בכוס של ברכה עטור ומודח ומלא ושלשתן בפסוק אחד (דברים לג) נפתלי שבע רצון ומלא שבע עטור רצון מודח ומלא כמשמעו אמר ר' חייא אם עשיתם כן מה כתוב תמן ים ודרום ירשה אתה זוכה לירש העולם הזה והעוה"ב: